

ΕΠΕΔΟΘΗ **ΤΟ**
Εν Ρόδω τη 16.8.2017 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
Πρα 1039 Η ΕΠΙΔΟΥΣΑ
ΛΑΣΗΘΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΤΜΗΜΑ 2^ο ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ
ΔΙΚ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ Ε' - ΥΕ

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15 Δεκεμβρίου 2016, με δικαστή τον Γεώργιο Μπαρμπαγάλο, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα τον Στέργο-Μάρκο Στάγκα, δικαστικό υπάλληλο,

για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 135/31.3.2015 ανακοπή,

του Θωμά-Χρήστου Σπανού, κατοίκου Ρόδου (5^ο χλμ. Ρόδου-Λίνδου), ο οποίος παρέστη μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Βίκτωρ Μας,

κατά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων – Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών» (Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.), που εκπροσωπείται νομίμως από τον Διευθυντή της Περιφερειακής Υπηρεσίας του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) Ρόδου και παρέστη δια της εξουσιοδοτημένης υπαλλήλου του Ουρανίας Βαφειάδου.

Κατά τη συζήτηση, οι διάδικοι που παρέστησαν, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη ανακοπή, για την άσκηση της οποίας ο ανακόπτων έχει απαλλαγεί από την καταβολή παραβόλου λόγω του ευεργετήματος πενίας (άρθρο 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας) που του χορηγήθηκε δυνάμει της 23/2015 πράξης της Προέδρου του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου, κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου του δικογράφου, επιδιώκεται η ακύρωση των κάτωθι πράξεων ταμειακής βεβαίωσης του Διευθυντή της Ταμειακής Υπηρεσίας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος του διάδικου Ιδρύματος: α) 3056/6.4.1990, που αφορά τη Χ/10531/1990 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 560,19 ευρώ), τη Χ/4297/1990 Π.Ε.Π.Τ. (συνολικού ποσού 205,54 ευρώ), τη Χ/4298/1990 Π.Ε.Π.Τ. (συνολικού ποσού 417,58 ευρώ) και τη Χ/10530/1990 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 1.683,07 ευρώ), β) 3241/9.11.1990, που αφορά τη Χ/11044/1990 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 10.573,38 ευρώ), γ) 3055/8.3.1990, που αφορά τη Χ/1423/1990 Π.Ε.Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 678,87 ευρώ), δ) 3244/28.1.1991, που αφορά τη Χ/11189/1991 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 2.975,18 ευρώ) και τη Χ/1957/1991 Π.Ε.Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 27,22

ευρώ), ε) 481/4.7.1991, που αφορά τη Χ/11574/1991 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 10.802,53 ευρώ), στ) 493/10.1.1992, που αφορά τη Χ/11946/1992 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 6.831,13 ευρώ), ζ) 1488/9.11.1992, που αφορά τη Χ/12647/1992 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 12.203,39 ευρώ) και τη Χ/2874/1992 Π.Ε.Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 60,75 ευρώ), η) 1500/11.6.1993 που αφορά τη Χ/13205/1993 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 6.273,58 ευρώ) και θ) 104/1.6.2001, που αφορά τη Χ/999205/2001 ΕΞΔΙΚΑ (συνολικού ποσού 31,20 ευρώ) και τη Χ/999228/2001 ΕΞΔΙΚΑ (συνολικού ποσού 409,38 ευρώ). Με τις ως άνω πράξεις βεβαιώθηκε σε βάρος του ανακόπτοντος οφειλή προερχόμενη από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές συνολικού ύψους 53.732,99 ευρώ, η οποία γνωστοποιήθηκε σε αυτόν με τη με αριθμό 1735/12.3.2015 ατομική ειδοποίηση του ανωτέρω Διευθυντή. Η κρινόμενη ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω στην ουσία της.

2. Επειδή, στο άρθρο 217 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν.2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97) Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι: «1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) ... γ) ..., δ) ..., ε) ... 2...», στο άρθρο 224 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. 2...3. Κατά τον έλεγχο του κύρους των προσβαλλόμενων με την ανακοπή πράξεων της εκτέλεσης, δεν επιτρέπεται ο παρεμπíπτων έλεγχος της νομιμότητας προηγούμενων πράξεων της εκτέλεσης. 4. Στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται ο παρεμπíπτων έλεγχος, κατά το νόμο και τα πράγματα, του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχό του κατά το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδουλευμένο. 5. Ισχυρισμοί, που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση, μπορούν να προβάλλονται με την ευκαιρία άσκησης ανακοπής κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης ή οποιασδήποτε πράξης της εκτέλεσης, πρέπει δε να αποδεικνύονται αμέσως» και στο άρθρο 225 του αυτού Κώδικα, ότι: «Το δικαστήριο, αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης, προβαίνει στην ολική ή μερική ακύρωση ή στην τροποποίησή της. Σε διαφορετική περίπτωση, προβαίνει στην απόρριψη της ανακοπής».

3. Επειδή, στο άρθρο 2 του ν.δ.356/1974, «Περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων» (ΦΕΚ Α' 90), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: «1. Η εισπραξίς των δημοσίων εσόδων ανατίθεται εις τα Δημόσια Ταμεία, τα λοιπά επί της εισπράξεως όργανα και τους ειδικούς ταμίας, εις ους έχει ανατεθεί η εισπραξίς ειδικών εσόδων, ενεργείται δε δυνάμει νομίμου τίτλου... 2. Νόμιμος τίτλος είναι: α) Η κατά τους κειμένους νόμους βεβαίωσις και ο υπό των αρμοδίων Διοικητικών ή ετέρων αρμοδίων κατά νόμον Αρχών προσδιορισμός του εισπρακτέου ποσού, του είδους του εσόδου και της αιτίας δι' ην οφείλεται...» και στο άρθρο 73 παρ. 2 του ίδιου νομοθετήματος ορίζεται ότι: «Η κατά της αρξαμένης εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται... διά τους κάτωθι περιοριστικώς αναφερομένους λόγους: α)... β)... γ)... δ) εάν το χρέος παρεγράφη. ε)... στ)... ζ)...». Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 3 και 4 του α.ν. 1846/1951 «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α' 179), οι απαιτήσεις του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων από καθυστερούμενες εισφορές εισπράττονται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ, τίτλοι δε για τη βεβαίωση και εισπραξη των απαιτήσεων αυτών είναι οι καταστάσεις οφειλετών, σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 108 παρ. 1 του Κανονισμού Ασφαλίσεως του ΙΚΑ (ΑΥΕργ. 55575/Ι.479/1965 – ΦΕΚ Β' 816) «επί τη βάσει των περιχομένων εις το κατά το προηγούμενον άρθρον τηρούμενον βιβλίον στοιχείων, συντάσσονται αι επέχουσαι θέσιν τίτλου καταστάσεις οφειλετών, αίτινες υπογραφόμεναι υπό του Διευθυντού του Υποκαταστήματος, αποστέλλονται εις τον Δημόσιον Ταμία ΙΚΑ ή τον Διευθυντήν της Ταμειακής Υπηρεσίας του Υποκαταστήματος ΙΚΑ προς εισπραξιν κατά τας διατάξεις του νόμου περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων...». Περαιτέρω, στην παρ. 7 του άρθρου 27 του ανωτέρω νομοθετήματος, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, ήτοι μετά την τροποποίησή της από το άρθρο 44 παρ. 2 του ν. 2698/1953 (ΦΕΚ Α' 315) ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα προς εισπραξιν των εισφορών, παραγράφεται μετά δεκαετίαν από της λήξεως του οικονομικού έτους, καθ' ο αύται κατέστησαν απαιτηταί. Επί της τοιαύτης παραγραφής, εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν αι διατάξεις περί βραχυπροθέσμων παραγραφών του Αστικού Κώδικος», ενώ στην ίδια διάταξη, η οποία μετά την τροποποίησή της από την παρ. 8 του άρθρου 2 του ν.2556/1997 αναριθμήθηκε σε παρ. 6 με την παρ. 2 του άρθρου 56 του ν.2676/1999 (ΦΕΚ Α' 1) και ίσχυσε έως 26.12.2001 (σχ. τα άρθρα 15 και 57 του ν. 2972/2001, ΦΕΚ Α' 291/27.12.2001, που τροποποίησαν εκ νέου την εν λόγω διάταξη) οριζόταν ότι: «6 (7). Οι κάθε είδους χρηματικές απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. που προέρχονται από

εισφορές, αναλογούνται οίκοθεν πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, αυτοτελή πρόσθετα τέλη, πρόστιμα ακάλυπτων επιταγών, λοιπά πρόστιμα, τόκους, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, δικαστικά έξοδα κ.λ.π., καθώς και των οργανισμών, ταμείων και λογαριασμών, των οποίων αι εισφορές συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α., παραγράφονται μετά δεκαετία. ... Η κατά τα ανωτέρω παραγραφή προκειμένου για εισφορές, τα οίκοθεν πρόσθετα τέλη, τις προσαυξήσεις και τα αυτοτελή πρόσθετα τέλη αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία, για δε τα πρόστιμα ακάλυπτων επιταγών, τόκους, δικαστικά έξοδα, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και τα λοιπά πρόστιμα αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους μέσα στο οποίο έγινε η ταμειακή βεβαίωσή τους». Εξάλλου, ο Αστικός Κώδικας (π.δ. 456/1984, ΦΕΚ Α' 164), που εφαρμοζόταν έως 23.12.1997 (βλ. τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997, ΦΕΚ Α' 270/24.12.1997, που πρόσθεσε παρ. 7_α στο άρθρο 27 του α.ν. 1846/1951) και για τις περιπτώσεις διακοπής της παραγραφής των χρηματικών απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. (ΣτΕ 1717/1994), δοθέντος ότι οι περί παραγραφής διατάξεις του ν.δ. 496/1974 «περί λογιστικού των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου» (ΦΕΚ Α' 204) δεν εφαρμόζονται στο διάδικο Ταμείο, διότι με το άρθρο μόνο του π.δ. 437/1977 (ΦΕΚ Α' 134), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το π.δ. 305/1985 (ΦΕΚ Α' 113), οι ασφαλιστικοί οργανισμοί, οι οποίοι τελούν υπό την εποπτεία του (τότε) Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, όπως είναι και το Ι.Κ.Α., εξαιρέθηκαν από την εφαρμογή των διατάξεων του ν.δ. 496/1974 (ΣτΕ 411/2010), στο άρθρο 261 ορίζει ότι: «Την παραγραφή διακόπτει η έγερση της αγωγής. Η παραγραφή που διακόπηκε με τον τρόπο αυτό αρχίζει και πάλι από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου», στο άρθρο 264 ότι: «Την παραγραφή διακόπτουν επίσης: 1. η επίδοση επιταγής πληρωμής κάτω από εκτελεστό δικαιόγραφο. 2. η αναγγελία για επαλήθευση σε πτώχευση. 3. η αναγγελία για κατάταξη σε πλειστηριασμό. 4. η υποβολή ένστασης συμψηφισμού της αξίωσης» και στο άρθρο 270 ότι: «Αν η παραγραφή διακόπηκε, ο χρόνος που πέρασε έως τότε δεν υπολογίζεται και αφότου περατώθηκε η διακοπή αρχίζει νέα παραγραφή...». Εξάλλου, στην παρ. 7_α του προαναφερθέντος άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, η οποία προστέθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ Α' 270), ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 87 του ν.2362/1995 περί αναστολής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου, καθώς και των άρθρων 88 και 89 του ίδιου νόμου περί διακοπής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου και

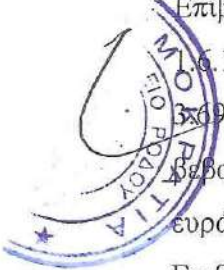
συνεπειών παραγραφής αντίστοιχα εφαρμόζονται ανάλογα και στο Ι.Κ.Α. Όπου στις παραπάνω διατάξεις αναφέρεται Προϊστάμενος της αρμόδιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή Υπουργός Οικονομικών νοούνται αντίστοιχα Διευθυντής Ταμείου Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α. ή Διευθυντής Ταμειακής Υπηρεσίας Περιφερειακού ή Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. ή Διοικητής Ι.Κ.Α., από τους οποίους ασκούνται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες». Επίσης, στο άρθρο 88 παρ. 1 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ Α' 247) «Κώδικας Δημοσίου Λογιστικού» ορίζεται, ότι: «1. Την παραγραφή χρηματικής απαιτήσεως του Δημοσίου διακόπτει: α. Η κατάσχεση περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη ή συνοφειλέτη ή τρίτου εγγυητή αυτών και ανεξάρτητα αν αυτή ενεργείται εις χείρας αυτών ή εις χείρας τρίτου. β... γ... δ... ε... στ... ζ...», στην παρ. 1 του άρθρου 107 του νόμου αυτού, ότι: «1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου περί παραγραφής εφαρμόζονται επί απαιτήσεων που γεννώνται μετά την έναρξη της ισχύος του. Όσον αφορά όμως την αναστολή και τη διακοπή της παραγραφής, οι σχετικές διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται και επί απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν την ισχύ αυτού, εάν τα επαγομένα την αναστολή ή διακοπή γεγονότα έχουν συντελεστεί μετά την ισχύ αυτού» και, τέλος, στο άρθρο 119 ότι «Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1996, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις ...».

4. Επειδή, από τις αναφερόμενες στη δεύτερη και τρίτη σκέψη διατάξεις συνάγεται ότι η παραγραφή της αξίωσης, για την οποία επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση, συνδέεται με την ανυπαρξία της οφειλής και, συνεπώς, αποτελεί παραδεκτός προβαλλόμενο λόγο ανακοπής κατ' άρθρο 224 παρ. 5 του Κ.Δ.Δ. (ΣτΕ 601/2006, 3788/2005). Περαιτέρω, σύμφωνα με την προαναφερόμενη και αναλογικώς εφαρμοζόμενη στην ένδικη περίπτωση διάταξη του άρθρου 88 του ν. 2362/1995, η παραγραφή των αξιώσεων του Δημοσίου (και κατά συνέπεια του αρμόδιου στην κάθε περίπτωση για την επίσπευση της εκτέλεσης Φορέα) διακόπτεται, εκτός από λόγους που προβλέπει το κοινό δίκαιο, με εξαίρεση την αναγνώριση της αξίωσης από τον υπόχρεο, και με την επιβολή κατάσχεσης επί περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή του εγγυητή του στα χέρια αυτών ή τρίτων, ή με τη σύνταξη προγράμματος πλειστηριασμού (δίχως να απαιτείται η κοινοποίηση αυτού στον οφειλέτη και η τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας του άρθρου 41 παρ. 2 του ΚΕΔΕ), καθώς και με τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης της εκτέλεσης. Αμέσως, δε μετά την επιχείρηση της τελευταίας - και όχι από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου έγινε αυτή - αρχίζει νέα ισόχρονη παραγραφή

που τρέχει έκτοτε και μπορεί να συμπληρωθεί, αν δεν μεσολαβήσει στο μεταξύ νέος λόγος διακοπής (ΣτΕ 1508/2002, ΑΠ 139/2004, 607/1985). Άλλωστε, από τις ανωτέρω διατάξεις του ν.2362/1995 συνάγεται ότι η αναστολή και η διακοπή της παραγραφής αξιώσεων που γεννήθηκαν πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του ως άνω νόμου, που είναι κατ' άρθρο 119 αυτού, η 1η Ιανουαρίου 1996, διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, εφόσον το γεγονός που επάγεται την αναστολή ή τη διακοπή της παραγραφής είναι μεταγενέστερο της ανωτέρω ημερομηνίας (ΣτΕ 4283/2011).

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα εξής: Σε βάρος του ανακόπτοντος, εργοδότη που διατηρεί επιχείρηση με αντικείμενο χονδρικό εμπόριο τροφίμων – ποτών, ο Διευθυντής του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. Ρόδου εξέδωσε τις κάτωθι πράξεις, οι οποίες προέρχονται από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένων, και συγκεκριμένα τις με αριθμούς: 1) Χ10531/1990 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 3056/6.4.1990, περιόδου από 1.3.1984 έως 28.2.1989, ποσού 256,80 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 303,39 ευρώ, 2) Χ/11044/1990 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 3241/9.11.1990, περιόδου από 1.3.1990 έως 30.9.1990, ποσού 4.847,68 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 5.725,70 ευρώ, 3) Χ/1423/1990 Πράξη Επιβολής Πρόσθετης Επιβάρυνσης Εισφορών (Π.Ε.Π.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 3055/8.3.1990, περιόδου από 1.10.1988 έως 31.10.1988, ποσού 678,87 ευρώ, 4) Χ/4297/1990 Πράξη Επιβολής Προσθέτου Τέλους (Π.Ε.Π.Τ.), με αριθμό βεβαίωσης 3056/6.4.1990, περιόδου από 1.3.1984 έως 31.3.1984, ποσού 205,54 ευρώ, 5) Χ/4298/1990 Πράξη Επιβολής Προσθέτου Τέλους (Π.Ε.Π.Τ.), με αριθμό βεβαίωσης 3056/6.4.1990, περιόδου από 1.3.1984 έως 31.3.1984, ποσού 417,58 ευρώ, 6) Χ/10530/1990 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 3056/6.4.1990, περιόδου από 1.1.1990 έως 31.7.1990, ποσού 771,65 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 911,42 ευρώ, 7) Χ/11189/1991 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 3244/28.1.1991, περιόδου από 1.3.1990 έως 30.11.1990, ποσού 1.364,06 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 1.611,12 ευρώ, 8) Χ/11574/1991 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 481/4.7.1991, περιόδου από 1.9.1990 έως 31.7.1991, ποσού 4.962,73 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 5.849,80 ευρώ, 9) Χ/1957/1991 Πράξη Επιβολής Πρόσθετης Επιβάρυνσης Εισφορών (Π.Ε.Π.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 3244/28.1.1991,

περιόδου από 1.3.1990 έως 31.3.1990, ποσού 27,22 ευρώ, 10) Χ/11946/1992 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 493/10.1.1992, περιόδου από 1.6.1991 έως 30.11.1991, ποσού 3.131,93 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 3.699,20 ευρώ, 11) Χ/12647/1992 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 1488/9.11.1992, περιόδου από 1.12.1991 έως 30.9.1992, ποσού 5.595,01 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 6.608,38 ευρώ, 12) Χ/2874/1992 Πράξη Επιβολής Πρόσθετης Επιβάρυνσης Εισφορών (Π.Ε.Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 1488/9.11.1992, περιόδου από 1.8.1992 έως 31.8.1992, ποσού 60,75 ευρώ, 13) Χ/13205/1993 Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.), με αριθμό βεβαίωσης 1500/11.6.1993, περιόδου από 1.10.1992 έως 31.7.1993, ποσού 2.876,31 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 3.397,27 ευρώ, 14) Χ/999205/2001 Έξοδα Ι.Κ.Α. (Ε.Ξ.Δ.Ι.Κ.Α.), με αριθμό βεβαίωσης 104/1.6.2001, περιόδου από 1.6.2001 έως 30.6.2001, ποσού 10,40 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 20,80 ευρώ και 15) Χ/999228/2001 Έξοδα Ι.Κ.Α. (Ε.Ξ.Δ.Ι.Κ.Α.), με αριθμό βεβαίωσης 104/1.6.2001, περιόδου από 1.6.2001 έως 30.6.2001, ποσού 136,46 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 272,92 ευρώ. Ακολούθως, ο ανακόπτων, με τη με αριθ. 1735/12.3.2015 ατομική ειδοποίηση ληξιπρόθεσμων χρεών του Διευθυντή του διάδικου Ιδρύματος, κλήθηκε να καταβάλει την ως άνω οφειλή που προέρχεται από κύριες εισφορές ποσού 25.332,99 ευρώ, πλέον πρόσθετων τελών ποσού 28.400,00 ευρώ, ήτοι συνολικού ποσού 53.732,99 ευρώ.

6. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη ανακοπή, όπως αναπτύσσεται με το από 12.12.2016 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ο ανακόπτων στρέφεται κατά των ως άνω πράξεων ταμειακής βεβαίωσης και ζητά την ακύρωσή τους προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι τα ως άνω ταμειακώς βεβαιωθέντα ποσά που αφορούν καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές του προς το καθ' ου έχουν ήδη υποπέσει στην προβλεπόμενη εκ του νόμου δεκαετή παραγραφή και, συνεπώς, έχει επέλθει απόσβεση της απαίτησης του καθ' ου έναντι αυτού. Αντιθέτως, το καθ' ου η ανακοπή Ίδρυμα, με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 8238/8239/12.12.2016 έκθεση απόψεων του Διευθυντή της Περιφερειακής Υπηρεσίας του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) Ρόδου, υποστηρίζοντας ότι έχει προβεί σε ενέργειες, με τις οποίες έχει διακοπεί η παραγραφή των υπό κρίση απαιτήσεων, αντικρούει τους ανωτέρω ισχυρισμούς του ανακόπτοντος περί παραγραφής. Ειδικότερα, προβάλλει ότι η διακοπή της παραγραφής πραγματοποιήθηκε: α) όσον αφορά τις ως άνω αριθμημένες 1,3,4,5 και 6 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, με τις πληρωμές που έγιναν στις

13.11.1990 δυνάμει του υπ'αριθμ. 31835 γραμματίου είσπραξης και στις 16.11.1990 δυνάμει του υπ'αριθμ. 31837 γραμματίου είσπραξης, β) όσον αφορά τις ως άνω αριθμημένες 1,4 και 5 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, με την κοινοποίησή τους με το υπ'αριθμ. πρωτ. 19719/22.11.1996 έγγραφο προς τον Νικόλαο Σκούρτο και όσον αφορά τις ως άνω αριθμημένες 5 και 3 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, με την κοινοποίησή τους με το υπ'αριθμ. πρωτ. 21897/20.10.1998 έγγραφο προς τον Στέφανο Στρατή, γ) όσον αφορά τις ως άνω αριθμημένες 1-13 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, με την υπ'αριθμ. 6557/1999 αναγκαστική κατάσχεση, γ) με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 15910/30.6.2009 αίτηση του ανακόπτοντος για τη ρύθμιση των οφειλών του προς το καθ'ου, η οποία διεκπεραιώθηκε την 1.7.2009 και δ) με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 23139/18.12.2013 κατάσχεση εις χείρας της Τράπεζας Πειραιώς Α.Ε. Προς επίρρωση των ισχυρισμών του, μεταξύ άλλων, επικαλείται και προσκομίζει σε επικυρωμένα φωτοαντίγραφα: 1) την υπ'αριθμ. 6557/2.3.1999 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, από την οποία δεν προκύπτει ότι αυτή ερείδεται επί των ένδικων καταλογιστικών πράξεων και των πράξεων ταμειακής βεβαίωσης και 2) τη με αριθμό πρωτοκόλλου 23139/18.12.2013 κατάσχεση εις χείρας της Τράπεζας Πειραιώς Α.Ε., όπως και τον σχετικό πίνακα χρεών.

7. Επειδή, σύμφωνα με τα δεδομένα αυτά και τις διατάξεις που ερμηνεύθηκαν και παρατέθηκαν στις σκέψεις 2, 3 και 4 της παρούσας, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι: α) τόσο οι πληρωμές όσο και οι κοινοποιήσεις προς τρίτα, πάντως, πρόσωπα (Νικόλαο Σκούρτο και Στέφανο Στρατή) και όχι προς τον ανακόπτοντα, που επικαλείται το διάδικο Ίδρυμα ότι έλαβαν χώρα, ανεξαρτήτως του ότι δεν αποδεικνύονται από τα σχετικώς προσκομιζόμενα έγγραφα, δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των περιοριστικώς αναφερόμενων στο άρθρο 88 του ν. 2362/1995 περιπτώσεων που επιφέρουν διακοπή της παραγραφής, β) η υπ'αριθμ. 6557/2.3.1999 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, η οποία ανεξαρτήτως του ότι δεν αποδεικνύεται από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας ότι ερείδεται επί των ένδικων πράξεων, ακόμη και αν συνιστούσε διακοπτικό της παραγραφής γεγονός, θα άρχιζε να τρέχει νέα ισόχρονη παραγραφή στις 3.3.1999, ήτοι την επομένη ημέρα από αυτήν που έλαβε χώρα το γεγονός της διακοπής, με αποτέλεσμα να παραταθεί, μετά την πάροδο της δεκαετίας, έως τις 31.12.2009 και, άρα, σε κάθε περίπτωση, θα είχε ήδη συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής, γ) η αίτηση του οφειλέτη για ρύθμιση των οφειλών του δεν διέκοψε την ανωτέρω δεκαετή παραγραφή, δοθέντος ότι, μη περιέχουσα νέες αξιώσεις του καθ'ου Ιδρύματος εκ της ως άνω αιτίας, δεν συνιστά

νόμιμο τίτλο, κατά την έννοια του άρθρου 2 περ. α' του Κ.Ε.Δ.Ε., δεδομένου ότι δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη προσδιορισμού δημοσίου εσόδου, αλλά απλώς ρυθμίζει την καταβολή των ήδη βεβαιωθείσων σε βάρος του οφειλέτη οφειλών από ασφαλιστικές εισφορές (ΣτΕ 601/2006 επταμ.) και δ) η με αριθμό πρωτοκόλλου 23139/18.12.2013 κατάσχεση εις χείρας της Τράπεζας Πειραιώς Α.Ε. είναι ενέργεια, στην οποία προέβη το καθ'ου μετά τη συμπλήρωση του χρόνου της δεκαετούς παραγραφής, όπως προεκτέθηκε, και συγκεκριμένα το έτος 2013. Κατόπιν αυτών, το Δικαστήριο κρίνει, κατ'αποδοχή ως βάσιμου του παραδεκτός, κατ' άρθρο 224 παρ. 5 του Κ.Δ.Δ., προβαλλόμενου λόγου του ανακόπτοντος, καθόσον αφορά την απόσβεση της απαιτήσεως, ότι έχει παρέλθει δεκαετία από της λήξεως του οικονομικού έτους, εντός του οποίου οι ένδικες εισφορές βεβαιώθηκαν ταμειακώς (1990, 1991, 1992 και 1993 αντίστοιχα) και, συνεπώς, το δικαίωμα του καθ'ου προς είσπραξη των χρηματικών απαιτήσεών του κατά του ανακόπτοντος έχει υποπέσει σε παραγραφή, απορριπτομένων ως αβασίμων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του καθ' ου Ιδρύματος. Εξάλλου, οι απαιτήσεις του καθ'ου που προέρχονται από έξοδα και ανάγονται στο έτος 2001, ανεξαρτήτως του ότι έχουν υποπέσει αυτοτελώς σε δεκαετή παραγραφή, η οποία συμπληρώθηκε το έτος 2011, δεδομένου ότι δεν μεσολάβησε κάποια πράξη διακοπής της, θεωρούνται και αυτές παραγεγραμμένες λόγω του παρεπόμενου χαρακτήρα τους σε σχέση με τις κύριες απαιτήσεις. Τέλος, η εξέταση των λοιπών λόγων που προβάλλονται με το ένδικο δικόγραφο παρέλκει ως αλυσιτελής.

8. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη ανακοπή, να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις ταμειακής βεβαίωσης του καθ'ου και να μην καταλογισθούν δικαστικά έξοδα λόγω μη υποβολής σχετικού αιτήματος από τον ανακόπτοντα (άρθρο 275 παρ. 7 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας).

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Δέχεται την ανακοπή.

Ακυρώνει τις με αριθμό: α) 3056/6.4.1990, που αφορά τη Χ/10531/1990 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 560,19 ευρώ), τη Χ/4297/1990 Π.Ε.Π.Τ. (συνολικού ποσού 205,54 ευρώ), τη Χ/4298/1990 Π.Ε.Π.Τ. (συνολικού ποσού 417,58 ευρώ) και τη Χ/10530/1990 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 1.683,07 ευρώ), β) 3241/9.11.1990, που

αφορά τη Χ/11044/1990 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 10.573,38 ευρώ), γ) 3055/8.3.1990, που αφορά τη Χ/1423/1990 Π.Ε.Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 678,87 ευρώ), δ) 3244/28.1.1991, που αφορά τη Χ/11189/1991 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 2.975,18 ευρώ) και τη Χ/1957/1991 Π.Ε.Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 27,22 ευρώ), ε) 481/4.7.1991, που αφορά τη Χ/11574/1991 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 10.802,53 ευρώ), στ) 493/10.1.1992, που αφορά τη Χ/11946/1992 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 6.831,13 ευρώ), ζ) 1488/9.11.1992, που αφορά τη Χ/12647/1992 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 12.203,39 ευρώ) και τη Χ/2874/1992 Π.Ε.Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 60,75 ευρώ), η) 1500/11.6.1993 που αφορά τη Χ/13205/1993 Π.Ε.Ε. (συνολικού ποσού 6.273,58 ευρώ) και θ) 104/1.6.2001, που αφορά τη Χ/999205/2001 ΕΞΔΙΚΑ (συνολικού ποσού 31,20 ευρώ) και τη Χ/999228/2001 ΕΞΔΙΚΑ (συνολικού ποσού 409,38 ευρώ) πράξεις ταμειακής βεβαίωσης του Διευθυντή της Ταμειακής Υπηρεσίας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. Ρόδου, οι οποίες γνωστοποιήθηκαν στον ανακόπτοντα με τη με αριθμό 1735/12.3.2015 ατομική ειδοποίηση του ίδιου Διευθυντή.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στη Ρόδο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού την 1.3.2017.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΓΑΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΤΕΡΓΟΣ – ΜΑΡΚΟΣ ΣΤΑΓΚΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΡΟΔΟΣ
ΤΜΗΜΑ 2ο Μονομελές

ΕΠΙ386/2017
Α/Α 4

ΑΚ135/31-3-2015

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ

Υστερα από έγγραφη παραγγελία του Γραμματέα του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου, η επιμελήτης δικαστηρίων..... σήμερα 11-8-2017..... ημέρα 12-8-2017..... και ώρα 10:30..... να παδώσω στο γραφείο του δικηγόρου ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΣ, ως αντιπροσώπου του ΘΩΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΑΝΟΣ επικυρωμένο αντίγραφο της απόφασης Α147/1-3-2017 του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου, η οποία έχει εκδοθεί επί Ανακοπή ΚΕΔΕ τ ΘΩΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΑΝΟΣ κατά Κ.Ε.Δ.Ο. ΡΟΔΟΥ, ΝΠΔΔ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ΥΠΟΚ. ΙΚΑ ΡΟΔΟΥ και κατά της απόφασης 1735 (12/03/2015) / ΝΠΔΔ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ΥΠΟΚ. ΙΚΑ ΡΟΔΟΥ και αφορά διοικητική πράξη υπέρ και δημοσίου (Κ.Δ.Α. άρθρο 217 επ. Κ.Δ.Α.).

Στην παραπάνω διύθυνση..... έδωκα τον ίδιο πρωτότυπο..... επεδόσα.....

Ο/Η Επιμελήτης/τρια Δικαστηρίων

Ο/Η Υπαλήπτης/Υπάλληλος